

REFORMATORS

REFORMATORS

Aļina Smeļanska

LIETIŠKĀS
INFORMACIJAS
DIENESTS

IZDEVNIECĪBA

Rīga 2009

UDK 005

Sm 300

Алина Смелянская

РЕФОРМАТОР

© Алина Смелянская, 2008

© Koshigi Ltd., 2008

© Оформление и издатель оригинала ООО «Альпина Бизнес Букс»

Aļina Smelānska

REFORMATORS

© SIA «Lietišķās informācijas dienests», 2009

Visas tiesības aizsargātas. Aizliegts jebkādu grāmatas daļu reproducēt jebkādā formā un veidā bez rakstiskas autortiesību turētāja atļaujas.

No krievu valodas tulkojusi Marita Freija

Literārā redaktore Valda Zvaigzne

Maketētāja Elīna Ducmane

Vāka noformējums Elīna Ducmane

Grāmatu nodaļas vadītāja Rita Baroniņa

Iespiests tipogrāfijā SIA «Informatīvā biznesa centrs»

Izdevējs: SIA «Lietišķās informācijas dienests»

Adrese: Graudu ielā 68, Rīgā, LV-1058

Tālrunis 67606110

Fakss 67606120

www.lid.lv

ISBN 978-9984-826-32-5 (latviešu val.)

ISBN 978-5-9614-0697-9 (krievu val.)

Saturs

Pateicības	7
Prologs	9

PIRMĀ DAĻA

<i>Pirmā nodaļa</i>	13
<i>Otrā nodaļa</i>	21
<i>Trešā nodaļa</i>	29
<i>Ceturtā nodaļa</i>	37
<i>Piektā nodaļa</i>	45
<i>Sestā nodaļa</i>	53
<i>Septītā nodaļa</i>	59
<i>Astotā nodaļa</i>	69
<i>Devītā nodaļa</i>	75
<i>Desmitā nodaļa</i>	85
<i>Vienpadsmitā nodaļa</i>	97
<i>Divpadsmitā nodaļa</i>	103

OTRĀ DAĻA

<i>Pirmā nodaļa</i>	109
<i>Otrā nodaļa</i>	113
<i>Trešā nodaļa</i>	115
<i>Ceturtā nodaļa</i>	119
<i>Piektā nodaļa</i>	125
<i>Sestā nodaļa</i>	131
<i>Septītā nodaļa</i>	133
<i>Astotā nodaļa</i>	139
<i>Devītā nodaļa</i>	143
<i>Desmitā nodaļa</i>	147
<i>Vienpadsmitā nodaļa</i>	151
<i>Divpadsmitā nodaļa</i>	157

<i>Trīspadsmitā nodaļa</i>	161
<i>Četrpadsmitā nodaļa</i>	165
<i>Piecpadsmitā nodaļa</i>	169
<i>Sešpadsmitā nodaļa</i>	173
<i>Septiņpadsmitā nodaļa</i>	175
<i>Astoņpadsmitā nodaļa</i>	179
<i>Deviņpadsmitā nodaļa</i>	183
<i>Divdesmitā nodaļa</i>	189
<i>Divdesmit pirmā nodaļa</i>	193

TREŠĀ DAĻA

<i>Pirmā nodaļa</i>	197
<i>Otrā nodaļa</i>	201
<i>Trešā nodaļa</i>	203
<i>Ceturtnodaļa</i>	207
<i>Piektā nodaļa</i>	213
<i>Sestā nodaļa</i>	215
<i>Septītā nodaļa</i>	219
<i>Astotā nodaļa</i>	225
<i>Devītā nodaļa</i>	227
<i>Desmitā nodaļa</i>	233
<i>Vienpadsmitā nodaļa</i>	235
<i>Divpadsmitā nodaļa</i>	239
<i>Trīspadsmitā nodaļa</i>	243
<i>Četrpadsmitā nodaļa</i>	247
<i>Piecpadsmitā nodaļa</i>	249
<i>Sešpadsmitā nodaļa</i>	253
<i>Septiņpadsmitā nodaļa</i>	257
<i>Astoņpadsmitā nodaļa</i>	263
<i>Deviņpadsmitā nodaļa</i>	267
Epilogs	269
Par autori	271

Pateicības

Izsaku ārkārtīgi lielu pateicību Dmitrijam Kostiginam, Nikolajam Gorbačovam, Juriyam Poļetajevam un Vasilijam Ponomarenko, kā arī manam vīram un manai mammai par palīdzību un atbalstu, ko man sniedzāt šīs grāmatas sarakstīšanas un izdošanas gaitā.

Jebkura sakritība ar reāliem cilvēkiem un notikumiem šajā grāmatā ir nejauša.

Prologs

Uz ekrāna parādījās maza dzeltena aploksnīte. «*Atgādinām, ka šodien plkst. 17 konferenču zālē tiks demonstrēta filma «Ju 571». Direktijas locekļu klātbūtne ir obligāta. Informācijas nodrošināšanas dienests (IND)*»

Nav šaubu, filmas, speciālā literatūra, treniņi un korporatīvie braucieni – tas viss ir obligāti. Bet pirmajā vietā, protams, ir darbs.

Marija pastiepās un paraudzījās pa logu. Ierasta aina: vecie ražošanas korpusi, kas aizslīd tālē. Un rūpnīcas pārvaldes ēka, kas nav nekāda mazā – trīs stāvi. Varbūt strādnieki ne velti kurn – priekšnieku netrūkst...

***

Pirms kinofilmas demonstrēšanas kabinetā iegriezās ģenerāldirektors.

– Vai jūs, Andrej Vasiļjevič, var apsveikt? – painteresējās Marija Kareļina.

Golovņaks izbrīnīts sarauca uzacis.

– Nu vai tad... par reitingu «Komersantā» nelasījāt?

– Ak, tas... – Ģenerālais vienaldzīgi atmeta ar roku.

– Trīsdesmit triju gadu vecumā būt vienam no veiksmīgākajiem topmenedžeriem Krievijā... – Marija it kā godbijīgi, it kā ironiski turpināja.

– Kas tev lēcies? Kas ievērojams?

Kareļina izmisīgi pūlējās atcerēties ko tādu, kas varētu ieinteresēt vadību.

– Nu labi, – viņš pārtrauca viņas veltīgos pūliņus, – ņem.

– Kas tas? – Maša kļuva piesardzīga.

– Laba grāmata. Izlasi.

– «Mērķis». Goldrats, Kokss. Biznesa... romāns? – Marija norūpējusies raudzījās uz grāmatu jaunā apvākā ar sarkanu svītru pa diagonāli...

* * *

Mājās bija klusu. Vīrs vēl nebija atgriezies no Maskavas, bet dēls ciemojās pie vecmāmiņas.

Tā kā vīra nav, arī vakariņas nevajag. Uzlējusi tēju un sagatavojusi dažas sviestmaizes, Maša ērti iekārtojās uz dīvāna un ziņkārīgi atvēra grāmatu.

Goldrats. Goldrats. Nē, agrāk neesmu dzirdējusi. Bet, lūk, Kokss... Pazīstams vārds, kaut kur esmu to manījusi. Bet kur? Viņa noņēma pledu un devās uz kabinetu pie grāmatu plauktiem. Lūk, iesējums tāds pats kā «Mērķim», tāda pati sarkana svītra, tikai fons balts. «Kā pārdot riteni» – sarežģītas teorijas senas līdzības žanrā. Nāca prātā, ka grāmata viņai bija patikusi. Maša atgriezās viesistabā un iedziļinājās jaunajā sižetā: vēsture savijās ar biznesu un personīgās dzīves kolīzijas pārvērtās par brīnišķīgu stāstījumu.

Tukšajā dzīvoklī nemanāmi iezagās nakts. Šķita, ka saklausāma tāda kā čabēšana, tumšajos aizkaros vidēja zvaigžņu ēnas.

Sapnī parādījās sieviete melnā tērpā.

No rīta, liedama kafiju, Maša atcerējās, kur bija šo sievieti redzējusi.

* * *

Piektdien pulksten četros viņa iegāja Golovņaka kabinetā. Ģenerālais ar iesauku Vags (no abreviatūras VAG – Vasilij Andrejevičs Golovņaks), kā viņu aiz muguras dēvēja darbinieki, norādīja uz krēslu pie loga. Marija apsēdās, uzmanīgi atbalstījies uz lielā darba galda malas.

– Man ir jautājums. – Viņa iekārtojās ērtāk. – Vasilij Andrejevič, vai jūs esat paredzējis apkopot un noformēt savus teorētiskos... ē-ē-ē... pētījumus?

Šķita, ka boss par jautājumu nemaz nebrīnās.

– Iespējams. Bet pagaidām tie ir tikai atsevišķi raksti. Atvaino, man

nosaukumu «Piena Ceļš». Debesu trīsstūris aiz loga kļuva gaišāks. Pabungojusi ar pirkstiem pa galdu, Maša smagi nopūtās un izdzēsa pretenciozo rindiņu...